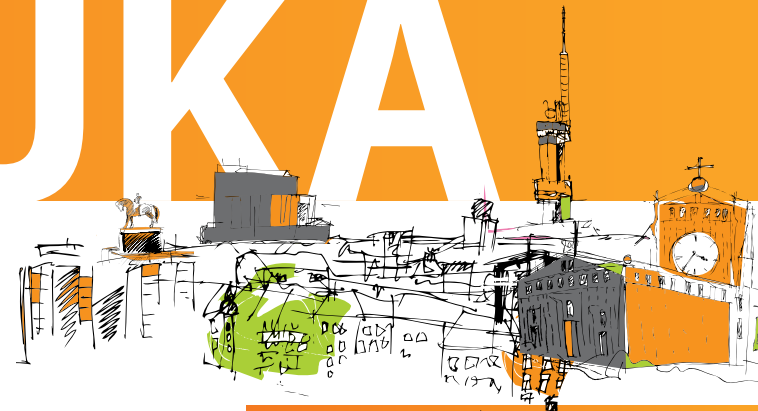

naše TROJKA

elektronický zpravodaj
obvodní organizace ČSSD v Praze 3

Vážení a milí přátelé!

Je mi ctí vám představit letošní první číslo našeho zpravodaje, které by vás mělo provázet slunečnými dny počínajícího jara. Tento měsíc přinesl volbu nového vedení sociální demokracie, v jejímž čele stanul Bohuslav Sobotka. Nové vedení bude muset pracovat na obnově jednoty naší strany, abychom mohli soustředěně prosazovat zájmy občanů proti snahám pravicové vlády o demontáž sociálního státu. Věříme, že tomuto závazku vůči svým voličům můžeme dostát. Ve světle konstruktivního ideového střetu, jenž předcházel nedávnému sjezdu a který zaktivizoval členskou základnu sociální demokracie a po dlouhé době přinesl do členských řad aktivitu, diskusi a svěží nápady, se to jeví jako možné. Důkazem, že sociální demokracie se i pod novým vedením bude zasazovat i pro prosazování zájmů všech našich spoluobčanů je koneckonců i tento zpravodaj, který jsme pro vás připravili.

V tomto čísle se seznámíte s **novinkami z radnice**, které pro vás připravil předseda obvodní organizace Michal Kucián, můžete si také přečíst pár slov o **budoucnosti sociální demokracie** v Praze 3 v podání Ivana Holečka. Budeme se věnovat i **záchraně Nákladového nádraží Žižkov**, k tomuto tématu se kriticky vyjádřil Miroslav Poche. **Výstavba v areálu bývalého nádraží by vedla k dopravní krizi v ulicích naší městské části**, tvrdí ve svém příspěvku Milan Horvát. Nevěnujeme se však pouze dění v naší městské části, proto si můžete přečíst i o **negativním dopadu reformy ministra práce a sociálních věcí Drábka na některá sociální zařízení** či o **pohledu Jiřího Havla na práci v Evropském parlamentu**.

Přejeme příjemné čtení!

Vaše redakce

Co nového
na radnici Prahy 3

...strana 2

Za záchranu
Nákladového nádraží
Žižkov

...strana 3

Jak funguje
evropský parlament

...strana 5

Budoucnost sociální
demokracie v Praze 3

...strana 8

Co nového na radnici Prahy 3?

Michal Kucian

Dohromady nic. Jen pár drobností. Nejprve údajné „úspěchy“ TOP 09 tvrdí, jak

velkým úspěchem je účast všech politických stran na činnosti komisí a výborů. Jaksi záměrně zamlčuje, že tomu tak bylo vždy, vyjma posledního volebního období, kdy měla nadpoloviční většinu ODS. No, a tím výčet údajných „úspěchů“ končí.

Dále slibují (členové koalice), že brzy zveřejní na radničním webu kontakty na jednotlivé zastupitele. Tyto kontakty má však úřad k dispozici již od poloviny listopadu, proto nechápu, proč je nikdy nezveřejnil. Je snad 4 měsíce krátká doba na zveřejnění 36 e-mailových adres a telefonních čísel? Není, jen to prostě záměrně tají.

Rozpočet stále není. A není ani předložen k připomínkování. Proč? Prostě proto, že se koalice neumí, nemůže nebo nechce dohodnout. Čím to? Dle mého názoru tím, že práce uvolněných místostarostů musí být prací na plný úvazek, ne jen jakýsi „vedlejšák“ při podnikání.

Čekali jsme i analýzu (slibovanou) činnosti městských akciověk. Místo toho jsme před rokem obdrželi návrh na nové obsazení jejich statutárních orgánů. Zcela ignorující opozici. Toto se ještě nikdy – od listopadu 1989 – nestalo. Na naši výzvu k jednání dosud ani předseda TOP 09 ani předseda ODS nereagovali. Proč asi?

Nákladové nádraží je velký příběh. Vlastně boj o zachování historické budovy tohoto nádraží. Na jedné straně architekti, historici, opozice, odborný aparát ministerstva kultury. Na druhé ODS, TOP 09 a taky nějaký pan Sekyřa. Kde že jsem jeho jméno slyšel? Áááá... bingo. Je to ten developer co tam chce stavět. Jsem zvědav, jak souboj v TOP 09 dopad-

ne. Zda vyhraje ministr kultury, či starostka Městské části Praha 3.

No a pikantnost na závěr. Rušení základní školy Perunova. Pardon. Detašovaného pracoviště ZŠ Lobkovicovo. Které je zcela v kompetenci ředitelky školy. A které jsme se dozvěděli vlastně jen velkou náhodou. Žádáme všechna čísla, důvody, varianty řešení. Bojím se, že tomu nezábráníme. Bude jistě velmi zajímavé sledovat, zda se koalice pokusí tuto budovu následně prodat.

Tak asi tak. Program TOP 09 je zřejmě ve skartovačích a nikdo si jej už nepamatuje. Proto příště napíšu článek právě o něm. ■

naše

TROJKA

Za záchranu Nákladového nádraží Žižkov

Miroslav Poche

Dlouhotrvající spor o budoucnost funkcionalistických budov Nákladového nádraží Žižkov a s nimi celého přilehlého areálu byl opět rozdmýchán poté, co ministerstvo kultury vyhlásilo nádraží za kulturní památku. Proti tomu se okamžitě zvedly hlasy developerů zainteresovaných v dané lokalitě, Českých drah, které už se s nimi dohodly na prodeji dotyčných pozemků, a v neposlední řadě i představitelů MČ Praha 3. Těm jde podle jejich slov především o plánovanou stavbu tzv. Jarovské spojky, která by byla prodloužením Olšanské ulice a vedla tedy přímo skrz existující budovy nákladového nádraží.

naše

TROJKA

Dlouhotrvající spor o budoucnost funkcionalistických budov Nákladového nádraží Žižkov a s nimi celého přilehlého areálu byl opět rozdmýchán poté, co ministerstvo kultury vyhlásilo nádraží za kulturní památku. Proti tomu se okamžitě zvedly hlasy developerů zainteresovaných v dané lokalitě, Českých drah, které už se s nimi dohodly na prodeji dotyčných pozemků, a v neposlední řadě i představitelů MČ Praha 3. Těm jde podle jejich slov především o plánovanou stavbu tzv. Jarovské spojky, která by byla prodloužením Olšanské ulice a vedla tedy přímo skrz existující budovy nákladového nádraží.

Jakožto opoziční zastupitelé se po boku různých občanských sdružení stavíme zásadně proti bourání nákladového nádraží. Jsme si vědomi nepopiratelné historické

hodnoty těchto budov, které jsou svým řešením zcela ojedinělé a jako takové byly obdivovány už v době vzniku, tedy ve druhé polovině třicátých let. Zachování a renovaci historicky cenné budovy rozhodně považujeme za přednější, než je výstavba nové komunikace (ta je totiž jedinou podmínkou, která je v současné době developerům kladena ze strany vedení městské části). Silnice přece vždy může vést pod budovou nebo okolo ní, ale bourat kvůli ní umělecky cennou stavbu je známka barbarství a necitlivosti jak developerů, tak současného vedení radnice, které jejich zájmy nadšeně podporuje.

Ale ani to není ten hlavní problém. Hlavním problémem je dopad, který by plánovaná výstavba měla na charakter a fungování městské části. Plán developerů počítá se vznikem obytných budov

s byty pro cca 15 000 obyvatel, což by znamenalo zvýšení počtu obyvatel téměř o čtvrtinu. Takové navýšení by představovalo obrovskou zátěž pro dopravní infrastrukturu, systém městské hromadné dopravy a na bedra městské části by spadla povinnost řešení těchto problémů. Praha 3 by rovněž musela řešit občanskou vybavenost dané lokality, protože její zajištění není dle existující dohody povinností developerů, a všechny náklady s tím spojené by tak dopadly na daňové poplatníky. Není ani třeba zdůrazňovat, že hypermoderní čtvrť, která má na místě nákladového nádraží vzniknout, zásadním způsobem naruší přirozený charakter Žižkova.

Navrhujeme proto budovy nádraží zachovat, zrenovovat a je a vymyslet pro ně nekomerční využití, jakým je například pravidel-

né konání farmářských trhů, nebo vznik prostor pro nejrůznější kulturní aktivity. Přilehlé pozemky bychom pak chtěli přeměnit v park, který by nabízel občanům, příležitost k oddechu a sportovním aktivitám.

Účelem naší snahy je samozřejmě zachování historické budovy Nákladového nádraží Žižkov, ale nejen to. Stavební boom, kterého jsme v Praze a jejím bezprostředním okolí svědky posledních dvacet let, vede k tomu, že nezastavěné plochy velmi rychle mizí a v širším centru, jehož je Žižkov součástí, je dnes míst, kde by si Pražané mohli odpočinout od ukvapeného života velkoměsta, jako šafránu. I proto je pro nás klíčové zachránit nákladové nádraží a jeho okolí z rukou developerů, kteří si zvykli zaměňovat veřejný zájem se svým vlastním. ■

naše

TROJKA

Jak funguje evropský parlament

Jiří Havel

Jest zvykem na parlamenty nadávat: Oni si tam debužirují, nasávají, my to platíme a pacholci houby dělají... V pracovní době si čtou noviny, nedávají pozor, když někdo mluví, vyrušují a hádají se jako koně místo toho, by se starali o blaho národů. Nechodí do práce, a když tam už přijdou, tak stejně všechno zvořou, takže je vlastně pro lidi lepší, když tam nechodí. Všechna tato slova jsou jistě pravdivá, ba tesat by se měla. Horší lidi jste si už opravdu zvolit nemohli. Nemůže však být naškodu trošičku vědět, jak takový parlament funguje.

Mnoho lidí si myslí, že v parlamentu se píší zákony. To je omyl. Poslanci zpravidla zákony psát vůbec neumějí. A taky to nikdo po nich nechce. Zákony má tvořit specializovaný právník, legislativec, za pomoci odborníků z dané konkrétní ob-

lasti. Politik má právní normu v podstatě odmítnout nebo schválit, či zadat její obsahovou změnu. Ale technicky by ji neměl tvořit. Však také ta nejstrašnější právní zvěrstva vznikla, když poslanci psali ustanovení zákonů s lobbyisty někde na schodišti

zadního traktu českého parlamentu. Br... Zatímco ale poslanci národních parlamentů aspoň zákony navrhovat mohou, poslanci Evropského parlamentu normy navrhovat nesmějí. Hlasují o nich, to ano, navrhují při hlasování změny, ale sami si nějaké

nařízení navrhnout nemohou. Bývá to někdy označováno jako nedostatek. Ve skutečnosti to ale vede k tomu, že v Evropském parlamentu je méně korupce, a také evropské normy bývají obvykle technicky lepší, než většina národních. Evrop-

naše

TROJKA

ský parlament pouze spolurozhoduje a nemůže tedy prosadit změny, kdy si vzpomene. Nemůže je přilepit k něčemu jinému. Většina důležitých rozhodnutí však dnes nemůže být přijata bez souhlasu Evropského parlamentu. Ale zároveň nemohou být přijata bez vůle členských zemí.

Fakticky to funguje jako dvojitý veto. Normu, kterou navrhne bruselská Komise může Evropský parlament odmítnout nebo navrhnout změny. Změny pak Rada složená ze států EU přijme, odmítne nebo navrhne po vyjednávání kompromis. Tak vznikne znění, které může Evropský parlament už jen přijmout nebo odmítnout. Pokud odmítne, musí celý proces začít znovu.

Co dělají poslanci kromě toho, že občas hlasují? Poslanec by se měl věnovat práci ve své zemi i v sídle Evropského parlamentu. Bez spojení se svou zemí a politickou stranou, která

ho vyslala, nebude mít koho zastupovat a nebude vědět, co jeho voliči považují za důležité. Měl by psát a veřejně diskutovat o svých názorech, aby lidé věděli, koho volí. Je jistě zajímavé, že u některých poslanců nějaký jejich vlastní názor neznáme ani po dlouhých letech v politice.

Práce by měla být zhruba rozložena jedna ku jedné mezi domov a štrasbursko-bruselskou cizinou.. Nicméně v mnohých delegacích se poslanci ještě trochu dělí na ty, kteří se více věnují evropské a kteří se spíše věnují domácí problematice. V Evropském parlamentu jsou borci, kteří technicky řídí jeho politiku celá desetiletí stejně jako ti, kdo hlavně prodávají evropskou nebo i tuzemskou politiku domácím strávníkům. Ti se tu vynoří jen občas při významnějším hlasování.

Asi nejdůležitějším místem práce poslance je jeho politická frakce. Tam se rozhoduje, jak se zachová velká skupina poslanců v daném případě, a jak se bude chovat programově. V Evropském parlamentu tvoří

většinu pravostředová Evropské lidová strana (EPP) s 35 % a levostředoví Socialisté a demokraté S&D s 25 % hlasů. S nimi zpravidla spolupracují středoví liberálové (ALDE), a zelení, dvě skupiny kolem 10 %.

Spolupráce s liberály odráží skutečnost, že přes menší zastoupení v Evropském parlamentu má ALDE řadu evropských premiérů, což je pro potřebnou kooperaci s Evropskou radou klíčové. Přítomnost zelených je dána nejen jejich účastí ve vládách, ale hlavně tím, že všechny moderní strany mají aktivní politiku životního prostředí.

Členové jiných frakcí nebo nezařazení poslanci už šance na prosazení vlastní odlišné politiky nemají. Mohou občas ovlivnit nějaký, spíše však technický detail, ale nikdy nemohou prosadit svou politickou prioritu na úkor priorit dvojice EPP a S&D či čtveřice včetně ALDE a zelených. Mohou si hrát na opozici, ale tamá v Evropském parlamentu časově omezený prostor (minutami jako všichni) a navenek zcela zanedbatelnou publicitu. Není bez zajímavosti,

že současná česká vláda nemá kontakt s žádnou „koaliční“ frakcí evropského parlamentu.

Nezařazený poslanec, jako byla paní Bobošíková, pak nemůže vlastně vůbec nic. Smí občas promluvit minutu na plénu. Například když ho vylosují... Mezi 736 poslanci je nezařazený nulou a nikoho jeho folklórní vystoupení nezajímá. Na diskusi s jednotlivci tu totiž není čas a vyjednávání mezi dvěma resp. čtyřmi hlavními frakcemi je samo o sobě obtížné.

Zatímco v domácím tisku se leckteří europoslanci ba europoslankyně tlukou do svého dmoucího poprsí, jak jen hájí ty naše národní zájmy, ve skutečnosti o nich v Bruselu taktně mlčí. Mluvit o národních zájmech je v Evropě velmi neslušné a hlavně neproduktivní. Leda tak o provázání národních a unijních zájmů. Proč? Inu, kdyby tu šlo o národní zájmy, pak se tu vždycky dohodnou čtyři největší země, shrábnou funkce a peníze a bude vymalováno. Dvacet dalších utře ústa. Unie tu ale je pro všechny. Nikdo nesmí

naše TROJKA

vyhrávat na úkor druhých. Všichni mají mít prospěch.

Při pohledu do parlamentního sálu (hemicyklu) je divák často šokován tím, že jednání probíhá před prázdnými lavicemi. „Oni nechodí do práce,“ vzlykne rozhořčením. Většinou ale neprávem. Poslanec nemá ani povinnost, ale ani pracovní potřebu být přítomen na všech jednáních pléna. Program jednání s tím ostatně ani nepočítá. Proto také běží plenární zasedání od rána od devíti až do půlnoci. Paralelně ale také zároveň běží jednání výborů, delegací, frakcí a další oficiální i neoficiální akce.

Proč tedy plenární zasedání jedná, když ho skoro nikdo neposlouchá? Z právního hlediska před plénem musejí být všechny schvalované akty formálně předneseny a projednány. Formálně se nim musí vyjádřit jejich zpravodaj, a politická frakce musí mít krátkou příležitost položit do-

taz a vyjádřit svůj názor na věc. Nemusíte být tedy přítomni projednávání smlouvy o spolupráci EU v oblasti rybolovu s Ostrovem Svatého Tomáše nebo zprávy o očkování králíků, které se probírají po jedenácté večer. Nerozumíte přece ani očkování ani rybolovu a nebyli jste na Ostrově Svatého Tomáše. Skutečnost, že jíte i králíky, vás nekvalifikuje.

A tak na projednávání nezávazných norem s nekonfliktním technickým obsahem sedí jen, kdo tam dře-pět musí: Předsedající činitel parlamentu (předseda nebo místopředseda), zástupci zvaných orgánů (Komise, Rada) představitel příslušného parlamentního výboru, zpravodaj nařízení nebo zprávy a stínovní zpravodajové z ostatních politických frakcí, kteří tu normu důkladně probrali s experty a dohodli na frakci postoj. Přednesou povinná vyjádření a vyslechnou případně minutové názory několika zainteresovaných poslanců či věčných žvanilů, kteří sice ničemu nerozumí, ale zato se rádi vyjádří k čemukoli. Tu minutu se to dá vydržet.

Poslanci se zúčastňují zejména významných částí zasedání pléna a většiny hlasování, jednání své frakce, výborů, delegací a jejich pracovních skupin a případně dalších orgánů, do kterých byli zvoleni či jmenováni. Tam na rozdíl od pléna nejsou vystoupení časově omezena a nekoněčná vystoupení notorických orátorů bývají utrpením. Pokud se poslanec nedostaví, nemá nárok na denní finanční kompenzaci, a pokud se častěji neúčastní hlasování, krátí se mu dále prostředky na provoz kanceláře.

Hádavost poslanců je znakem demokracie. Pamatuji ovšem i slušný parlament, kde poslanci hovořili spisovně a stoprocentně kooperativně hlasovali pro návrhy moudré strany pod vedením ještě moudřejšího soudruha Husáka. Mně to nechybí. Jsem proto rád, že poslanci v Evropském parlamentu se hádají. Padají tam i urážky. Politické nuly, po kterých by jinak neštěkl pes, užívají silná slova. Jinak by o nich noviny nepsaly. Většinou však vedou evropští politikové ostrý ale korektní dialog. Na jeho

konci, přes nějaké ty štulce, bývá slušná dohoda.

Restaurace v parlamentu fungují jen přes poledne. Od dvanácti do půl třetí. Hospoda, kde by se poslanci nalévali přes den alkoholem, v rozlehlém komplexu parlamentu není. Patří k bontónu pít k jídlu vodu z kochoutku. ■

naše

TROJKA

Budoucnost sociální demokracie v Praze 3

Ivan Holeček

Říjnové komunální volby jako by se v naší čtvrti a celém městě snad příliš nelišily od všech voleb předešlých. Sociální demokracie v Praze 3 dosáhla možná průměrného, možná nadprůměrného volebního výsledku, pravdou však je, že skončila již druhé volební období bez přímého vlivu na vývoj komunální politiky. Upadli jsme do tradiční povolební apatie a náš hlas z ulic zmizel stejně náhle, jako se v předvolebním čase v ulicích Žižkova objevil.

Naším cílem je samozřejmě v prvé řadě úspěch v demokratických volbách, z dlouhodobého hlediska nám však jakýkoliv volební výsle-

dek nezaručuje skutečnou důvěru a náklonnost občanů. Za dvaadvacet let demokracie se možná u obyvatel naší země nevyvinulo ono

skutečné demokratické citění, které vidáme v západních společnostech, jedno však pochopili beze zbytku. Politické strany se voličům představují pouze v době předvolební.

Budoucnost sociální demokracie v Praze 3 závisí na naší aktivitě a péli, prostřednictvím které ukážeme našim voličům i příznivcům konkurenčních stran, že náš zájem o lepší život v naší městské čtvrti a skutečné řešení problémů, které občany dennodenně trápí, se neomezuje pouze na předvolební kampaň. Aktivním zapojením mladých lidí, kteří se organizují v klubu Mladých sociálních demokratů, a celé obvodní organizace ČSSD bychom to mohli dokázat. Naši lidé by měli využít všech prostředků moderní techniky, aby upoutali pozornost veřej-

nosti k sociální demokracii. Stojím si za tvrzením, že úspěch Zelených, respektive koalice Žižkov nejen sobě, byl dán z velké části skutečností, že zástupci tohoto hnutí uměli prostředků, jako je YouTube a další, skutečně využít ve svůj prospěch.

Zkrátka a dobře, musí nás být v následujících čtyřech letech slyšet. Musíme se odvážit vyjít mezi občany a neskrývat se v sekretariátu. Nesmíme dovolit, aby občané o sociální demokracii opět po čtyřech letech smýšleli jako o věčně mlčící straně, která řeší pouze a jedině úspěch v nadcházejících volbách.

Pojďme to společně dokázat. ■

Plánované reformy ministra Drábka budou pro některé sociální služby likvidační

Irena Ropková

Představiteli vládnoucí koalice mluví o nutnosti ušetřit na mandatorních výdajích rozpočtu. Na tom by nebylo nic špatného, kdyby se zaobírali i nutností kompenzovat masivní škrty osobám nejvíce ohroženým a zranitelným. Ministr Drábek však svými návrhy ukázal asociálnost vládnoucí garnitury, jejímž zájmem není prosperita širokých vrstev společnosti, ale pouze vybraných elit.

Jak jinak si lze vysvětlit návrh na sdružování některých dávek, které by podle ministra Drábka měly pokrývat základní životní potřeby? Toto sdružování dávek pravděpodobně vyústí v jejich celkovou redukci, která často

dopadne na ty nejohroženější skupiny, například zdravotně postižené.

Zvláštní jsou také úvahy o prověřování příjemců služeb sociální péče a jejich rodin, které v kontextu se zvyšováním DPH a stále častějších úlev

pro vysokopříjmové skupiny obyvatelstva vyznívají jako šikana obyvatel s nižšími nebo velice nízkými příjmy.

Plánované změny podmínek pro poskytování příspěvku na péči povedou zřejmě k dalšímu dramatickému snížení těchto příspěvků, které v kontextu s každoročním snižováním státní dotace pro poskytovatele sociálních služeb povedou k dramatickému snížení dostupnosti sociálních služeb.

Dopady vládní politiky můžeme pozorovat už nyní v Praze. Nestydím se zde hovořit o likvidaci poskytovatelů sociálních služeb prostřednictvím rázného snižování dotací na jejich fungování. Každý rok vlády pravice v České republice přinesl Praze snížení příspěvku na chod neziskových or-

ganizací o více než 50 mil. korun, výhledově navíc ministr Drábek počítá od roku 2012 s převedením odpovědnosti za rozdělování dotací na kraje a Prahu. Neznamená to nic jiného než snahu o nasměrování rozhořčení poskytovatelů z ministerstva na kraje – do budoucna to totiž bude právě kraj, který bude muset vysvětlovat, proč poskytovatelé dostali méně peněz.

V Praze musíme naopak usilovat o efektivní a koncepční plánování rozvoje sociálních služeb, které nebylo za minulé vlády vytvořeno. Je třeba stanovit ekonomická kritéria pro získání dotací, zmapovat potřebnost služeb z hlediska jejich uživatelů a stanovit optimální síť sociálních služeb, které bude v daném roce třeba zajistit. ■

naše TROJKA

Nová maturita se blíží...

Podle nových pravidel má v roce 2011 maturovat 98 272 studentů z 1263 středních škol

Připomeňme si nový maturitní model, jehož realizace nastává...

Nová maturita se skládá ze dvou částí – společné (státní) a profilové (školní). Aby žák uspěl u maturity, musí úspěšně složit povinné zkoušky z obou těchto částí. Společná část se bude skládat ze dvou povinných zkoušek – z českého jazyka a literatury a z cizího jazyka nebo matematiky. Ve společné části je připraveno 10 nepovinných zkoušek, z nichž žák může vykonat maximálně tři nepovinné zkoušky. Jejich význam je v tom, že mohou ukázat na zájem studenta pro studium na vysoké škole. Vějíř nabídky těchto zkoušek zahrnuje Český jazyk a literaturu, cizí jazyk, matematiku, občanský a společenskovední základ, biologii, fyziku, chemii, dějepis, zeměpis a dějiny umění. Kromě tělesné výchovy a zpěvu téměř všechny předměty, které se učí. Je nutné poznamenat, že všechny zkoušky společné části

(povinné a nepovinné) jsou připraveny ve dvou verzích – základní a vyšší úrovni obtížnosti a že neúspěch u nepovinné/ých zkoušky/zkoušek nemá vliv na úspěšnost maturitní zkoušky. Prostě se nepočítá.

Druhá část maturitní zkoušky tzv. profilová část proběhne zcela v režii dané školy – skládá se ze dvou až tří povinných zkoušek, stanovených ředitelem školy a také nabídka nepovinných předmětů je stanovena školou, žák může absolvovat maximálně dvě nepovinné zkoušky.

Co nového se událo do dnešního dne na maturitní scéně

Přihlášení a výběr. Žáci se do 15. listopadu 2010 přihlašovali k maturitě a uvedli výběr povinných a nepovinných zkoušek státní části maturity. Jejich výběr pak byl ředitelem školy předán do informačního systému státních maturit CERTIS. Souhrnné záznamy ukázaly, že si povin-

nou zkoušku z českého jazyka a literatury zvolilo z 98 254 žáků 94 768 žáků v základní úrovni obtížnosti (tj. 93,1 %), pouze 3486 žáků (tj. 6,9 %) si zvolilo vyšší úroveň. Pro volbu cizího jazyka se rozhodlo 59 015 žáků, z toho 55 312 pro základní úroveň (93,7 %), 3703 žáků (tj. 6,3 %) si zvolilo vyšší úroveň obtížnosti zkoušky. Pro angličtinu se z tohoto počtu rozhodlo 47 386 žáků, pro němčinu pak 9843, ruštinu 1329, francouzštinu 250 a španělštinu 207. Z celkového počtu maturantů je to 60,1 %, tzn., že druhou povinnou zkoušku z matematiky si zvolilo 39,9 % z celkového počtu žáků. V přepočteném počtu to činí 38 915 žáků (37 623 si zvolilo základní úroveň, 1292 žáků pak vyšší úroveň povinné zkoušky). Z počtu žáků, kteří budou konat zkoušku z matematiky to je 96,6 % žáků se zkouškou v základní úrovni, zbytek 3,4 % ve vyšší úrovni obtížnosti. **Potvrzuje se tak**

skutečnost, že žáci po zkušenostech s výsledky generálky maturitní zkoušky vsadili u povinných státních zkoušek na jistotu a přihlásili se k vykonání státní maturity převážně v základních úrovních povinných předmětových zkoušek.

Pomoc MŠMT s organizací přípravy státní části maturitní zkoušky

Po zkušenostech s maturitní generálkou (více než 32 % neúspěšných ve státní povinné části), přistoupilo Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy k dalšímu kroku a to podpory přípravy budoucích maturantů a uvolnilo k 1. březnu 2011 tzv. ilustrační maturitní testy z českého jazyka a literatury, z cizích jazyků a matematiky společně s první sadou cvičných zadání písemných prací z češtiny a cizích jazyků. Tyto materiály jsou v obou úrovních obtížnosti. Testy jsou od 1. 3. 2010 uvolně-

naše TROJKA

ny v ochranném režimu pro ředitele škol v informačním systému (IS) státních maturit CERTIS. Maturanti si tak mohou se svými pedagogy vyzkoušet, co je u společné části nové maturity čeká. Uvolnění testů pro veřejnost k volnému použití bude od 22. března 2010 na domovské stránce státní maturity www.novamaturity.cz. Cvičné ilustrační testy nepovinných předmětů byly pro školy v IS CERTIS uvolněny již 24. ledna 2011, pro veřejnost na výše uvedené adrese 11. února 2011. Proč nejdříve testy nepovinných předmětů a ne naopak povinné je záhadou či žertíkem tvůrců státní maturity.

Struktura zkušebních předmětů státní maturitní zkoušky – známe ji?

Připomeňme si jakou strukturu mají zkoušky: Zkoušky ze všech zkušebních předmětů společně (státní) zkoušky mají formu didaktického testu. Výjimkou jsou pouze zkoušky z jazyků – z českého jazyka a literatury a cizího jazyka.

Ty mají charakter tzv. **komplexní zkoušky** bez ohledu na to, zda jde o zkoušku povinnou či nepovinnou. **Komplexní zkouška se skládá ze tří dílčích zkoušek:** dílčí ústní zkoušky, didaktického testu (u cizích jazyků obsahuje dva subtesty – čtení a poslech) a písemné práce. Proč mají jazykové zkoušky jinou podobu je vysvětleno jejich zpracovateli. Zatímco u ostatních předmětů jde o zkoušení znalostí, u jazyků je tomu jinak – naučit se jazyk znamená rozumět mu, umět mluvit, psát a zvládnout gramatiku. Proto forma komplexní zkoušky byly zvolena tak, že zkouší všechny dovednosti. Zkouška má podle mého názoru strukturu zkoušky typu FCE (First Certificate in English), která je vykonávána pod patronací Britské rady.

Struktura druhé zkoušky z matematiky (volí si ji žák buď z cizího jazyka nebo z matematik má pro matematiku formu didaktického testu. Ten spočívá v odpovědích na otázky, které se řeší jednoduchým matematickým aparátem. Řešení didaktického testu při maturitní generálce v základní úrovni vyžadovalo minimálních matematických znalostí, podle mého názoru (ale i ředi-

telů některých gymnázií) byly a na úrovni znalostí z matematiky tak na konci deváté třídy. Přesto generálka ukázala, že značně velké procento žáků, v ní neuspělo! K úspěšnému vykonání testu (s maximem 50 bodů) – pro hodnocení dostatečně (4) znamenalo získat 16-17 bodů, což znamenalo 33% správných odpovědí. Tato hladina pro úspěšné vykonání maturitní zkoušky má zůstat nastavena stejně i pro letošní „ostrou“ maturitní zkoušku. O to nám jde? Bude-li se opakovat situace se základní úrovní znalostí z matematiky (autoři promrhali čas i peníze), nelze podle mého úsudku výsledky základní úrovně (ani vyšší úroveň obtížnosti) maturitní zkoušky z matematiky v současné ani v budoucnosti použít jako podklad pro přijímací zkoušku na vysokou školu. A zejména ne na veřejnou vysokou školu technického zaměření!

Maturita je již téměř před dveřmi.

Termíny konání zkoušek společné a profilové části maturitní zkoušky jsou stanoveny pro jarní zkušební období od 1. dubna do 10. června 2011 a pro podzimní zkušební období od 1. září do 31. října 2011. Tak ať se Vám maturanti „zada-

ří“ a Vaši rodiče si oddychnou od tohoto vzdělávacího experimentu, který konáte za všechny budoucí žáky poprvé! **A že maturitu nedoprovázejí pochybnosti o kvalitě a legrácky? Nedávno se objevilo v tisku (odkud to uniklo?) hodnocení generálky maturity – v jejím průběhu bylo zaznamenáno 12 000 chyb v testech. A v únoru zase MŠMT deklaruje únik 1400 podpurných listů pro učitele k ústní zkoušce nové maturity z českého jazyka – způsobem, že to nebyla „ostrá“ maturitní verze, ale podpurný materiál pro pedagogy! Ostrá verze je podle ministra školství zabezpečena velice důkladně!**

Celkově o státní maturitě zůstávají u mne pochybnosti, zvláště zda-li základní úroveň povinných státních zkoušek (kterou si zvolila velká většina budoucích maturantů) nám poskytne skutečný obraz o vzdělanosti naší společnosti... ■

Příště o opravných zkouškách.

DOC. RNDR. JOSEF POSPÍŠIL, CSC.

Působil dlouhodobě v akademickém prostředí na vysokých školách, dnes působí ve veřejné správě

naše

TROJKA

O dopravní situaci v případě demolice Nákladového nádraží Žižkov

Milan Horvát

Představte si na místě dnešního Nákladového nádraží Žižkov soubor dvanáctipatrových budov, ve kterých žije několik desítek tisíc lidí a ve stejnou chvíli si vzpomeňte na chvíli, kdy jste naposledy použili Žižkovem projíždějící, zcela přečpané linky MHD.

Zkuste si přejít přechod v době ranní špičky na kterékoliv rušnější ulici v Praze 3 a ve stejnou chvíli si představte, kolik osobních automobilů by těchto několik desítek tisíc obyvatel denně využívalo.

Chtěl bych tímto článkem upozornit na další problém plánované demolice a zástavby areálu Nákladového nádraží Žižkov. Pomínu tedy kulturní aspekt takového kroku a pomínu i skutečnost, jakým způsobem by výstavba

v této lokalitě nárazově zhoršila už tak složitou dopravní situaci v oblasti Prahy 3. Chtěl bych se věnovat z pozice řidiče autobusu MHD skutečnosti, že okamžité nastěhování tak obrovského počtu lidí do plánovaných by-

tových komplexů zatíží naprosto nepředstavitelným způsobem celou naši čtvrť. Nastane v podstatě stejná situace, jako před několika desítkami let v oblasti dnešního Jižního města, jen s tím rozdílem, že nápor automobilů kvůli absenci adekvátní infrastruktury zasáhne nikoliv nově budované ulice, ale starobylé ulice a uličky Žižkova, místa, kde dnes v relativním klidu žijeme a kde si mohou bez obav na chodníku před domem hrát naše děti.

Žižkov je jednou z posledních čtvrtí samotného centra hlavního města, které není obsluhováno metrem či tramvajovou rychlodráhou. Vidina brzkého zprovoznění trasy metra D se rozplývá stejně rychle, jako se zpožďuje výstavba tunelu Blanka. I kdyby byla v dohledné době tato nová tra-

sa metra skutečně vystavěna, Žižkov se ji dočká nejdříve za třicet let. Do té doby budou občanům sloužit věčně přečpané tramvaje, autobusy a – co je nejhorší – poloprázdné automobily. I kdyby byla posílena tramvajová linka číslo 9, není možné zvládnout tak obrovský nápor cestujících, který by přinesla realizace projektu výstavby v areálu Nákladového nádraží Žižkov.

Naším cílem by měl být pravý opak. Měli bychom jako sociální demokraté usilovat o uklidnění dopravy v oblasti Žižkova, omezení průjezdu osobních automobilů rezidenčními oblastmi městské části a zkvalitňování obslužnosti MHD pro obyvatele. Proto odmítám projekt pravicových zastupitelů a firmy Sekyra Group. ■